

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/282/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210409
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Šoltýsová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512210409.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, proti žalovanej B. P., X.. XX.X.XXXX, L. Y. H. X. L., Y. XX, zastúpenej opatrovníčkou L. H. N., B. S. R. F. - S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Budapeštianska 8, o zaplatenie 416,96 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 11. marca 2013 č. k. 17C/277/2012-45 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,75 eura do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením :

I/ konanie zastavil,

II/ vyslovil, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 75,02 eura na účet právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Zastavenie konania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. z dôvodu, že žalobca podaním zo dňa 12.2.2013 doručeným súdu dňa 15.2.2013, t.j. pred prvým pojednávaním vzal žalobu späť v celom rozsahu.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ktoré ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Preto, ak v tomto prípade vzal žalobca návrh voči žalovanej v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu, súd prvého stupňa prijal záver, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku procesného zavinenia žalobcu a z uvedeného dôvodu mu vznikla povinnosť uhradiť žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Na základe uvedeného súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť vedľajšiemu účastníkovi nahradiť trovy konania v sume 75,02 eura. Uvedené trovy pozostávajú z tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby, a to za prevzatie veci a prípravu zastúpenia a písomné vyjadrenie zo dňa 25.7.2012 v sume 2 x 29,88 eura (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1 s použitím § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v platnom znení) a k tomu 2x 7,63 eura režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.).

Uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi neprizná.

V odôvodnení uviedol, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi v tomto konaní je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Uviedol, že úspech vedľajšieho účastníka nie je automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom vedľajší účastník má v konaní vystupovať. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania je v tomto prípade v rozpore s dobrými mravmi, predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. v snahe dosiahnuť prospech titulom uplatnenia náhrady trov konania. V prípade právnickej osoby, ktorej deklarovaný predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, na realizáciu uvedenej činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená a nebude sa dávať zastupovať advokátom. Náklady na zastúpenie občianskeho združenia advokátom preto podľa žalobcu nepredstavujú účelne vynaložené trovy.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli. Skutočnosť, že súd nezačal konať vo veci samej ešte neznamená, že vedľajšiemu účastníkovi alebo hlavnému účastníkovi nemôžu vzniknúť, resp. nevzniknú trovy konania. Za absurdnú označil argumentáciu žalobcu, že občianske združenie musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľom. Uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 22,75 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša.

Odvolací súd vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku, t.j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Postavenie vedľajšieho účastníka je v zmysle citovaných zákonných ustanovení charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník vstúpil do konania podaním zo dňa 5.7.2012 doručeným súdu prvého stupňa dňa 6.7.2012 (č.l. 28 spisu), v ktorom OZ právna pomoc spotrebiteľom oznámilo, že vstupuje podľa § 93 ods. 2 O.s.p. do konania ako vedľajší účastník na podporu účastníčky B. P.. V prílohe tohto podania vedľajší účastník predložil plnomocenstvo pre JUDr. Ladislava Mikluša. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 25.7.2012 podal vedľajší účastník vyjadrenie k žalobnému návrhu, v ktorom vzniesol námietku premlčania celého žalobného nároku žalobcu. Predmetné vyjadrenie bolo žalobcovi doručené dňa 11.2.2013. Podaním zo dňa 12.2.2013 doručeným súdu prvého stupňa dňa 15.2.2013 žalobca vzal návrh proti žalovanej v celom rozsahu späť.

Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanom prípade došlo k zastaveniu konania preto, že žalobca pred začatím pojednávania vo veci samej zobral návrh v plnom rozsahu späť a urobil tak po tom, ako mu bolo doručené podanie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, v ktorom uplatnil námietku premlčania celého žalobou uplatňovaného nároku.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ust. § 146 ods. 2 O.s.p.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v tomto zmysle je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto ak žalobca vzal návrh voči žalovanej v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane žalovanej, možno konštatovať, že predmetný návrh žalobcu bol podaný objektívne nedôvodne a že k jeho späťvzatiu a k zastaveniu konania o tomto návrhu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety citovaného ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. vznikla povinnosť nahradiť žalovanej a i vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď zaviazal žalobcu k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia. Samotnej žalovanej žiadne konkrétne trovy konania nevznikli, preto nebol dôvod, aby súd prvého stupňa rozhodoval o náhrade trov žalovanej.

Pretože odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a žalobca v odvolaní nenamietal, resp. konkrétnym spôsobom nespochybnil správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, odvolací súd sa touto otázkou (výškou priznaných trov konania) nezaoberal.

Nemožno súhlasiť ani s argumentom žalobcu, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka (zastúpeného advokátom), v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku bolo vo svojej podstate dôvodom späťvzatia návrhu a teda malo priamy vplyv na spôsob ukončenia sporu.

Práve z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolaním nenapadnutý výrok uznesenia súdu prvého stupňa o zastavení konania zostal nedotknutý (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Účastníkmi odvolacieho konania boli žalobca a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach žalovanej sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo.

V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, a preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 22,75 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to za 1 úkon právnej služby, vyjadrenie k odvolaniu v sume 14,94 eura (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za rok 2012 v sume 7,81 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky). Odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť sumu 22,75 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka advokáta JUDr. Ladislava Mikluša v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.